

4. KOSZ (1) sb m

A sg k(o)sz.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. kosz 'naczynie'.

Prawdopodobnie stawka w grze (interpretujemy tu „kosz” jako odmiankę fonetyczną nie zaświadczonej u nas formy „kusz” o podanym wyżej znaczeniu):

W porównaniu: Committere se periculo mortis, Wazić íwóy żiwot yáko ná kofz. Mącz 291d.

Synonim: szańc.

TZ